

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

(Tập 2)

Chương 1

Giọt Lệ Đắng (1)

Cuộc đời đâu có ai biết trước chuyện của tương lai, ai cũng có những niềm vui riêng, và trong mỗi chúng ta ai cũng có những nỗi buồn, có rất nhiều nỗi buồn từ những cái chỉ làm cho ta chớm xúc động, nhưng cũng có những nỗi đau nó như là một vết cắt để lại một vết sẹo hằn sâu là tồn tại mãi theo thời gian. Cuộc sống là thế, không bao giờ có cái gọi là công bằng cả, nhưng nếu chúng ta cứ mãi nghĩ như thế thì có lẽ chúng ta sẽ không thể tồn tại và phát triển trong cái thế giới, cái xã hội ngày nay. Mọi chuyện đã và sẽ không như những gì chúng ta mong ước., tiếng đầu tiên của một đứa bé là một tiếng khóc, đó là một tiếng báo hiệu lên một điều gì đó, và nó cũng thể hiện cho những nỗi buồn, những điều bất hạnh mà chúng ta phải gặp trong cuộc sống, nhưng nếu bằng chính nghị lực của ta, và lòng kiên quyết thì chúng ta cũng có thể tự khẳng định mình, và nỗi đau kia có thể sẽ phàn ào xoa dịu. Đó là cuộc sống.....

* * *

- Chị Zane à, từ khi cô gái mà đã đột nhập vào nhà mình biến mất thì tình hình về Huyết Phụng cũng dịu đi phần nào rồi nhỉ.

- Không hẳn như thế đâu Sara, vấn đề về hai chàng thanh niên chúng ta chưa giải quyết xong, thì hỏi sao mà yên hẳn được, xã hội không bao giờ mà không bất ổn cả.

- Chị thì cứ bi quan như thế đấy, còn em thì nghĩ cũng có những ngày chúng ta được sống là chính ta, và đôi khi em lại cảm thấy chán nản với công việc mà mình theo đuổi. Tuy nó đã để lại cho em nhiều ấn tượng tốt, những kỷ niệm vui, nhưng cũng không ít nỗi buồn, và nỗi buồn mà bao giờ em cũng nhớ và vẫn mãi nhớ hoài đó là.....

Sara nói trong tiếng nấc nghẹn ngào.

- Thôi nào Sara, trong mỗi chúng ta, ai cũng đều buồn về chuyện đó mà, nếu em không chịu xóa đi mà vẫn cứ mãi ôm hoài cái hình ảnh đó, thì em sẽ không bao giờ thoát khỏi cái sự khổ đau đó đâu.

- Em biết chứ chị Zane, nhưng đôi khi em vẫn mơ thấy lại cái ngày hãi hùng đó, em cũng có lúc lại mơ về những kỷ niệm ấu thơ của hai chúng ta và.....

- Chị kêu em đừng nhắc tới chuyện đó nữa mà. Nào có chuyện gì mới, chuyện gì vui không nói nghe đi cô Út, mà chuyện học hành sao nè, bọn chị cứ kéo em giải quyết công việc hoài nên có ảnh hưởng gì không ?

- Hi.....hi..... chuyện này thì không sao đâu ạ, dù sao thì em cũng là em của

« Công chúa trí tuệ » mà, không thể làm mất mặt được đâu.

- À, có một động lực, một mục tiêu chiến đấu như thế thì hay quá rồi.

- Tất nhiên rồi ạ, mà chị Zane nè, trường em có tổ chức cuộc thi Miss

High School đó, nhưng lần này không giống những lần trước đâu, các học sinh trong trường đều có thể những cựu học sinh của trường, hay anh chị em gì cũng được, nhưng tuổi không quá 25 là okie rồi, đều được tham gia cả.

- Wow, thế à, như vậy thì tuyệt quá, hôm đó sẽ có trò vui để xem đây, càng nghĩ tới, chị càng nôn đó.

- Chị hiểu sai ý em rồi kìa, ý em như thế là em sẽ giới thiệu chị đi thi đấy, không ai có thể sánh nổi với « Công chúa sắc đẹp » của em đâu.

- À, thì ra là thế, con bé này lém lỉnh dữ nha, nhưng lỡ mà chị không đoạt cúp thì sao.

- Cũng đâu có sao ạ, thì tại giám khảo chấm điểm không chính xác, hoặc là mắt họ có vấn đề. Hi.....hi.....

- Hi.....hi.....ừ, đúng rồi đó, tại họ chứ đâu tại mình, mình chơi tới cùng luôn.

- À, hai chị em mấy người làm gì mà nói cười vui vẻ thế, có nói xấu gì tui không.

- Làm gì dám nè, nói xấu để bị bà chằn trong nhà này ăn thịt à.

- Trời đất ! Em mà là bà chằn gì, có chị đấy, hi.....hi.....không ai chằn bà bà chị tui cả, đến nỗi ai cũng phải kiên dè.

- Quá khen rồi, tài mọn thôi mà.

- Nói vậy thôi, chứ chúng ta nói chuyện nghiêm túc chút đi nè, vấn đề về cái chết của hai chàng thanh niên vẫn chưa có tiến triển gì, em lại càng thấy bất an sao đấy.

- Chúng ta có nên đi vào khu rừng đó để mà kiểm thông tin không.

- Như vậy nguy hiểm lắm đấy chị Zane, khu rừng ấy được xem là rừng loại cổ rồi, nó như là một khu rừng bị lãng quên, và có lẽ trong

đó lại chứ đừng cả một truyền thuyết, nên nếu ta quá mạo hiểm thì không hay đâu.

- Ý Sara cũng có lý lắm, nhưng nếu chúng ta cứ đứng ở đây mà nhìn, mà điều tra thì chưa chắc tìm được cái thứ gì mà mình mong muốn đâu. Alex nói.

- Biết chứ, nhưng phải làm sao bây giờ, tiến cũng không, mà nếu thụ động cũng chẳng phải là cách.

- Quyết định là sẽ chia nhau vào khu rừng để tìm chứng cứ đi, chúng ta sẽ nhờ thêm sự giúp đỡ của anh Randy và Peter, như thế thì mọi việc sẽ tốt hơn rất nhiều. Sara nói.

- Nhưng anh Randy và Peter họ là thành viên của HCQT, họ cũng đâu có thời gian rảnh rỗi để mà làm chuyện không đâu cả, như thế thì chuyện càng lúc càng rối hơn. Alex phản đối.

- Thì chúng ta cứ đề nghị trước đi, nếu không được thì tìm một hướng giải quyết khác, với lại chị cũng sắp dự thi Miss do trường của Sara tổ chức rồi, hi.....hi..... coi có hách không.

- Ủ, hách lắm, làm sao mà rớt đi, như vậy càng vui.

- Trời coi đưa em của tôi nói kìa, mình chưa thi nữa, mà nó đã chúc mình như thế rồi đó, chị mà đậu thì kể như

- Đừng có cười gian như thế mà chị Zane, em sợ lắm đó.

- Lúc đó ta sẽ đàn áp mi.

- Á ! Chưa gì đã đòi ăn hiếp người ta rồi kìa. Thấy ghét ghê.

- Chị Zane ơi, cẩn thận đó nha, không thôi chị Alex mà nói với anh Randy thì mình tiêu đó.

- Sợ gì, chị còn có anh Peter mà. Hi.....hi.....

- Ủ nhỉ, có anh Peter nữa mà, còn lo gì nữa, giờ phải tranh thủ ăn

hiếp chị ba thôi.

- Á, hai người nhớ đó nha.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

chương 2

Còn có mấy hôm nữa là tới cuộc thi đó rồi, nên bây giờ em phải tư vấn, điều tra về chị một số câu hỏi, để khi đó em mới tự tin nè.

- À, tưởng chuyện gì, còn việc này thì okie thôi.

- Vâng, đây là câu thứ nhất, chuẩn bị nha. Câu thứ nhất thuộc lĩnh vực thiên văn học, chị sẵn sàng chưa ?

- Tất nhiên rồi, thưa cô Út.

- Trong hệ Mặt Trời hiện nay có bao nhiêu hành tinh? Có thể kể tên ra không ? Bạn thấy hành tinh nào đẹp nhất? Tại sao ?

- Xin trả lời câu hỏi ạ, trong hệ mặt trời có 9 hành tinh. Và xin kể theo thứ tự là Mercury, Venus, Earth, Mars, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune, Pluto. Hành tinh tôi thấy đẹp nhất là Venus (sao Kim), bởi vì đó là tôi.

- Ý, không được rồi, chị không được trả lời vậy đâu, kỳ lắm.

- Chị Zane nè, nắm thông tin như thế là chậm lắm đấy, hiện nay thì trong Hệ Mặt trời đã có tới 10 hành tinh rồi đấy, và nằm ở ngoài Pluto nữa là Medal. Còn theo em nghĩ nên thích Trái Đất nhất, vì nó là một hành tinh xanh, và có sự sống đấy. Alex góp ý.

- Ủ ! Chị chỉ nói chơi ở cái ý sau thôi chứ bộ, còn ý đầu thì không rõ lắm, ai mà biết là tìm ra nữa đâu.
- Nói chung là Sara đừng có nên khắt trương quá như thế, mọi việc sẽ diễn tiến tốt đẹp thôi, nếu ta có bản lĩnh thì cái gì cũng xong cả.
- Nhưng em sợ lúc đó lên trên ấy, chị Zane lại giống như thế nữa.
- Trời ! Đi thi ai lại như thế hã cưng. Zane ồ lên ngạc nhiên.
- Bây giờ việc ta nên làm nhất là tìm thêm thông tin về hai chàng thanh niên xấu số kia kìa, cái xác sợ giòn này cũng đã kinh lắm rồi, mà ta cũng chứ cho họ một lời đáp nữa.
- Chị nghĩ sao đơn giản quá đi, có mấy vụ án cả hàng chục năm còn chưa có câu trả lời, huống chi.....
- Sara nói đúng đấy, chúng ta không nên quá ép công việc như thế chứ, mà em cũng đừng có quá mê làm việc như thế nữa, hôm cuối tuần cũng nên vào trường của Sara chơi đi Alex.
- Chuyện đó thì để em xem lại.
- Còn xem lại gì nữa quyết định thế đi. Zane lẩn át.
- Chị Zane ơi, đi chọn lễ phục cho hôm đó với em đi, chúng ta cần hoàn tất công việc này thôi.
- Uh, đi thôi. Nhớ đó nha Alex, hôm đó em cũng phải làm đẹp để cho cả trường biết cả nhà Williams chúng ta ai cũng là mỹ nhân.
- Vâng em biết rồi mà.
- Đi thôi Sara.

Lại một lần nữa, và cái khung cảnh như thế này rất thường diễn ra, không gian trống trải, trong căn nhà lớn này giờ chỉ còn mình Alex, cô vẫn luôn cặm cụi với công việc dò tìm của mình, cô luôn muốn mọi việc lúc nào cũng được phơi bày ra ngoài ánh sáng, và vụ chết thảm của hai chàng thanh lại càng làm cho quyết định của cô ngày

càng cháy bỏng hơn, cảm cảm nhận được tiếng rên, tiếng thét của những con người vô tội này, và sau lưng của vụ này hiển nhiên đó là một thế lực khác, một bàn tay của bóng tối. Cái không khí lo lắng lại hện lên trong một văn nhà lớn, nhưng giờ đây không có ai, Alex cảm thấy trống trải quá, trong cái không gian yên tĩnh như thế này người ta thường nhớ về những kỷ niệm xưa, những điều mà có lẽ sẽ làm họ hạnh phúc nhất cuộc đời, nhưng cũng có khi đó lại là một dấu ấn của sự đau khổ. Trong thâm tâm cô giờ đây đang tái hiện lại những cảnh ngày xưa, cô không nhớ đó có phải là mình không, hay là hình ảnh mà mình bắt gặp, nhưng nó đã hiện lên trong tâm trí cô từ rất lâu, và cô cũng không bao giờ muốn từ bỏ nó. Tiếng mưa rơi, mưa rất to, những giọt mưa như những mũi kim xuyên thẳng vào trong lòng của một người mẹ, một người đang bà trẻ gốc châu Âu với một mái tóc vàng óng ả, ôm trên tay là một đứa bé vừa mới chào đời, bà ôm chặt đứa bé vào lòng, dùng những tấm thân gầy guộc của mình để mà che đậy cho con, cái bóng dáng nhỏ nhoi đó lại làm cho người ta rơi lệ. Cô ta đã đến nhà một người thanh niên trẻ và họ đã nói điều gì đó, một hồi lâu sau thì cô gái ấy trao đứa trẻ cho người thanh niên, mặc dù không muốn nhưng cô ta vẫn phải nuốt lệ vào trong lòng và phải chia tay với con mình, cô đã khóc rất nhiều, khóc nhiều lắm, rồi từ từ bóng cô cũng khuất sau những hàng cây trong công viên, người thanh niên đã cố giữ lại nhưng không được, chỉ còn biết đứng đó tiễn người con gái đó đi về một nơi xa thẳm, và đôi mắt của anh cũng đã đỏ hoe..... Giọt nước mắt đang lăn trên má của Alex, cô không thể cảm được cái cảm xúc của mình khi nghĩ về điều ấy. và giọng suy tư của cô bị cắt ngang khi tiếng chuông cửa vang lên.

- Vâng, tôi ra liền đây.

- Alex, theo anh được không, chúng ta có phát hiện mới trong khu rừng đấy, anh và Peter mới tìm thấy điều này từ lời kể của người dân nơi ấy.

- Có chuyện gì vậy anh Randy, điều gì thế, sao anh cứ úp mở hoài vậy, nói ra cho em nghe đi, đừng làm cho em phải hồi hộp hơn chứ.

- Thì về cái vụ hai chàng thanh niên đó, anh đã tìm được một điều mà làm cho tất cả những ai từng liên quan điều phải quan tâm. Đó là ngôi mộ của Mộc Phượng Hoàng.

- Mộc phượng hoàng, không lẽ là con bị trúng độc của Hắc Kỳ Lân sao?

- Anh nghe kể lại rằng đó là do con chim đã cứu dân làng, nên họ lập cái đền thờ này, nhưng bây giờ thì nó đã bị bỏ phế gần trăm năm nay rồi.

- Qua là truyền thuyết qua nhiều đời thì có quá nhiều dị bản đi, mà khu vực đó nằm trong khu qui hoạch cách đây mấy năm mà, nhưng có nghe báo đài gì đâu.

- Bởi vì theo anh nghĩ đó là rừng cấm, một khu rừng già, và rất nguy hiểm, nên chính quyền chưa can thiệp đấy thôi.

- Không nên đoán non, đoán già nữa, đi thêm thực tế là chính xác nhất, anh đi với em không.

- Thì anh đã đến rủ em cùng đi rồi nè, chứ còn gì nữa.

- Hi.....hi..... Let's go.

* * *

- Em không nghĩ rằng là nơi đó có một ngôi mộ như người ta kể đâu, tại sao nó lại nằm heo hút như thế này.

- Việc đó đã xảy ra lâu lắm rồi mà em, và nơi đây chắc hẳn đã từng là một làng mạc, nhưng bây giờ đã bị tàn phá.

- Đó là việc của bọn Hắc Kỳ Lân đã để lại sao? Cứ tái lập rồi lại bị tàn phá, mỗi lần em nghĩ tới việc này thì lại càng khó hiểu, không biết câu chuyện này tới bao giờ mới kết thúc.

- Cũng mong là lần này chúng ta có cách để mà xoá đi cái truyền thuyết khủng khiếp này vĩnh viễn. tuy anh không thuộc vào cuộc chiến của các em, nhưng đó cũng là trách nhiệm của anh.

- Trách nhiệm của anh? Anh có trách nhiệm gì ở đây, nếu có thì đó là lương tâm của một người cảnh sát đối với dân chúng đó.

Hi.....hi.....

- Anh.....anh.....ừ, có lẽ là vậy. Chúng ta đã đi xa lắm rồi, lâu nữa nhưng cũng không thấy tung tích của cái ngôi mộ đó, hay đó chỉ là một truyền thuyết khác ?

- Anh cũng không biết nữa, nhưng có lẽ câu chuyện này có lẽ đã xảy ra, anh nghĩ nó có liên quan tới sự việc của Hắc Kỳ Lân. Đã trễ lắm rồi, chúng ta về thôi, có lẽ chúng ta phải thực hiện một chuyến đi dài thôi.

- Như vậy cũng tốt, nhưng anh không có thời gian đâu mà đi, em không muốn vì bọn em mà anh phải bỏ bê công việc của mình.

- Nhưng Peter đã làm giúp phần công việc của anh rồi mà.

- Anh không nên ích kỷ thế chứ Randy, Peter còn có công việc của anh ấy nữa mà, nếu làm việc chồng chất như thế thì công việc cũng không có chất lượng đâu. Với lại chuyện này bọn em cũng có thể giải quyết được mà, anh không nên vì bọn em quá như vậy. Trán anh nhiều mồ hôi quá rồi kia, để em lau cho.

- Anh chỉ giúp đỡ em thôi mà, cũng đâu có gì đâu, với lại công việc này cũng phần nào sẽ liên quan tới HCQT bọn anh thôi.

- Nhưng đó sẽ là một hướng khác, không phải là bây giờ đâu. Anh

nên về giúp cho anh Peter nhiều hơn nha. Thôi cũng đã tới lộ lớn rồi, chúng ta chia tay ở đây đi, em về nhà đấy, anh cũng nên làm việc cẩn thận đó nha.

- Anh có thể đưa em về mà.

- Không cần đâu anh ạ, em có thể tự về được mà, anh về đi, đi mà.

Alex đứng đó nhìn Randy đi xa khuất, lúc đó cô mới ngã quỵ xuống, trong thâm tâm cô đang vang lên một tiếng gì đó, tiếng réo gọi của gió, tiếng thét gào của một nơi nào đó rất yếu ớt đang vang lên. Tim cô đập nhanh và cái cảm giác này đã có từ khi họ bắt đầu quay trở ra, cô ngồi đó, khuôn mặt xanh xao và có điều gì đó đang xen vào một chút lo âu, sợ hãi, chưa bao giờ có một cảm giác như thế đối với cô trong những thời gian qua, và hình như đó cũng là cái giác quan thứ sáu của mỗi con người, cái tiềm thức trong mỗi chúng ta, một thế giới tâm linh khác.

* * *

- Alex, em không đi thiệt vậy sao? Hôm nay sẽ là một cuộc thi rất là hào hứng và gây cán đấy.

- Em chưa làm xong công việc thì làm sao mà đi đây, em sẽ cố gắng hoàn thành sớm công việc rồi sẽ đến sau, được không?

- Như vậy cũng mất vui đấy, em có biết không, với sự xuất hiện của ba chị em nhà ta, thì các chàng trai sẽ đổ hết.

- Đừng nỗ quá chứ chị Zane, mong sao hôm nay chị thì hết mình, để em được nở mặt mày với đám bạn.

- Chuyện đó là tất nhiên rồi, em khỏi lo.

- Thôi hai người đi đi, em còn công chuyện phải làm mà, em sẽ cố gắng hoàn thành sớm để mà tới đó.

- Thôi, như vậy cũng được, bọn chị sẽ chờ em đó, tới nhanh nha.

- Vâng ạ.

Ngày hôm nay Alex không đắm đầu vào cái máy tính của mình để làm công việc, mà cô nằm trên chiếc nệm, cái cảm giác dễ chịu từ hương thơm nước xả vải làm cho tâm hồn của Alex nhẹ nhàng hơn, và cô dần dần thiếp đi, trong giấc ngủ chưa sâu này cô lại mơ thấy lại cái cảnh tượng đó một lần nữa, hình như nó có liên quan tới cô, và in sâu vào trong tâm trí, nó không thể thiếu, không thể tách rời khỏi cô. Tiếng khóc của đứa bé khi thiếu dòng sữa của mẹ, tiếng nấc nghẹn ngào của mẹ khi phải xa con, những âm thanh đau thương đó hoà quyện vào nhau làm cho dòng lệ chảy dài trên má của Alex. Mỗi lần mơ tới đó thì cô bỗng chợt tỉnh dậy, thay vào những suy nghĩ về những hình ảnh đó, bây giờ trong tâm trí của cô lại là những chuỗi ngày dài vui vẻ mà cô cùng Randy ở Singapore, từ cái lần gặp gỡ đầu tiên, chạm trán trong toà nhà cao ốc, những lần hẹn hò nhau đi chơi, biết bao nhiêu kỷ niệm đã làm cho trái tim cô xao xuyến trước một bóng hình, cỡ lẽ đó là một tình cảm rất lạ mà xuất hiện lần đầu trong cô.

“Alô”

- Alô, ai gọi đây.

- Alex như đứng lặng đi, giọng nói phát ra từ chiếc điện thoại của mình là của một cô gái, và nó phát ra từ chiếc máy của Randy, một giọng nữa ngọt ngào và đầy quyến rũ.

- Alô, ai gọi đến đây.

Alex không còn biết gì nữa, cô không thể nói lên bất cứ một câu gì, văng vẳng bên tai cô bây giờ chỉ là tiếng của cô gái đó, có rất nhiều câu hỏi đang quay quanh trong tâm trí của cô, giọng cô gái đó là ai? tại sao cô ta có thể nghe điện thoại của Randy? cô gái đó có quan hệ

như thế nào? tiếng nói đó vẳng vang ra trong chiếc điện thoại, nhưng xung quanh Alex giờ bỗng nhiên im vắng một cách lạ thường, nó quá trống trải, cái cô đơn, cái nghi kỵ đang dần xuất hiện và nó bao trùm cả cô. Không nói thêm bất cứ lời nào nữa, Alex cúp điện thoại, gạt đi dòng nước mắt đang tuôn ra tự bao giờ, những giọt nước mắt mà cô không muốn nó xuất hiện.....

- Chị Zane ơi, hôm nay chúng ta nhất quyết phải giành được vương miện đây, Miss sẽ được một giải thưởng rất to từ nhà tài trợ đó.
- Chị biết rồi mà, em yên tâm đi, hôm nay chúng ta sẽ cho mọi người thật sự biết được vẻ đẹp của những thiếu nữ quý tộc nhà Williams.
- Cuộc thi bắt đầu rồi kìa, chị phải thật yếu điệu chút nha, đi đánh đầm riết, em sợ chị trở nên thô kệch.
- Xí! Em yên tâm đi, chị đây công dung ngôn hạnh có thừa, yếu điệu thực nữ không còn chỗ chê.
- Thì em cũng mong như thế.

Tiếng nói của người dẫn chương trình đã vang lên, ánh đèn sân khấu bỗng rực sáng đến bất ngờ, xung quanh sân khấu là những bóng đèn nhiều màu chớp tắt liên hồi, tiếng reo hò, cổ vũ của khán giả đã vang lên.

- Xin chào tất cả các bạn, xin được tự giới thiệu, tên tôi là Thomas, cứ gọi như thế được rồi nhỉ? Đây là một cuộc thi sẽ được truyền hình trực tiếp đây, nó cũng là một cuộc thi lớn, một cuộc thi tôn vinh cái đẹp, khác với mọi cuộc thi thông thường, đến thời điểm này các bạn trẻ nào muốn tham gia đều có thể cả, hãy nhanh lên, chúng tôi đang chờ những gương mặt triển vọng. Kế đây, người sẽ cùng dẫn chương trình với tôi là một hoa khôi của thành phố chúng ta, cô Tiểu Tuyết – Halây.

- Xin chào tất cả các bạn, tôi rất vui và vinh dự khi hôm nay được đến đây, và càng vinh dự hơn đó là đã được làm MC cho một chương trình hoành tráng như thế này. Quả thật phái đẹp phải được tôn vinh, đúng không Thomas.

- Vâng tôi cũng nghĩ thế, và tại sao không phải là vậy chứ, phái đẹp luôn được tôn vinh, cũng như một công chúa tuyết đang đứng cạnh bên tôi.

- Hi.....hi.....cám ơn vì lời khen của anh, và hôm nay chúng ta sẽ biết được những khuôn mặt mới, những hoa khôi toả sáng nhất trong trường cũng như những Angel khác trong thành phố cũng chúng ta.

- Và bây giờ cuộc thi sẽ được bắt đầu, và đây là thí sinh đầu tiên, mời các bạn hãy chiêm ngưỡng một cô gái tóc vàng Malili.

- Cuộc thi của chúng tôi sẽ kéo dài trong vòng hai giờ, và những thí sinh tham gia sẽ được chấm điểm do chính sự cảm nhận của các bạn, các bạn sẽ chấm điểm cho thí sinh nào mà mình thích nhất, cũng như thí sinh nào bạn cho là tệ nhất. Có hai lựa chọn cho bạn đấy 5 sao hay 1 sao.

- Vâng, cuộc thi của chúng ta sẽ không sắp xếp theo thứ tự từ cao xuống thấp nhất, mà 5 thí sinh có số 5 sao nhiều nhất sẽ được lọt vào vòng trong. bây giờ là phần thi của cô gái đến từ xứ sở Hoa Anh Đào, cô Maruka.

- Khác với những năm trước một cách rõ rệt, các bạn có thấy vậy không, thành phố của chúng ta giờ đây đã có rất nhiều các dân tộc từ các nước khác nhau về đây chung sống, có sự khác nhau về phong tục tập quán quá chứ, nhưng nó sẽ tạo nên nét riêng biệt của thành phố ta với những vùng lân cận.

- Và cuộc thi này của chúng tôi sẽ là bước khởi đầu để đào tạo

những siêu mẫu đấy. Hãy cùng chúng tôi tham gia cuộc thi này, cuộc thi được tài trợ bởi công ty đào tạo siêu mẫu đẳng cấp cao Hansu. Cuộc thi diễn ra thật hào hứng, những “mỹ nhân” lần lượt xuất hiện trước mặt khán giả, và cuộc thi càng hấp dẫn hơn bởi hai người dẫn chương trình cực kỳ xuất sắc. Tiếng của Halây vang lên giới thiệu thí sinh kế tiếp là Zane, mệnh danh là “công chúa trí tuệ” của trường đại học. Zane bước ra thật lộng lẫy với chiếc đầm màu hồng phấn nhẹ, được đính những hạt châu sa thật lấp lánh, tiếng bước chân thật nhẹ nhàng, Zane làm cho tiếng ồn nơi khán đài tắt hẳn đi, mọi người đều chăm chú về phía của cô công chúa này. Đi ra tới khán đài, tiếng hò hét bỗng vang lên, khán giả cổ vũ thật nhiệt tình, Zane nhắm đôi mắt lại, ánh đèn chiếu thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp của cô, những dãy phấn hồng, màu của kim tuyến trên đôi mắt của cô sáng lấp lánh càng làm cho khuôn mặt của cô càng xinh đẹp hơn.

- Công chúa xinh đẹp đang đứng trước mặt của chúng ta, mọi người hãy chiêm ngưỡng cô ta nhé, và đây là thí sinh cuối cùng của cuộc thi, hy vọng rằng mọi người sẽ chọn ra được 5 thí sinh xinh đẹp nhất, duyên dáng nhất, xứng đáng nhất để dự thi cuộc thi siêu mẫu khu vực Á Đông. Tiếng của MC Thomas vang lên.

- Anh Thomas này, tại sao những khu vực kia không tổ chức thi sao, mà thành phố ta lại được chọn đi thi khu vực rộng thế.

- À, cô Halây hỏi câu này rất hay, rất đúng ý tôi. Vâng, cuộc thi này do công ty tìm kiếm siêu mẫu Hansu tổ chức, nên mọi thí sinh trúng tuyển đều đủ tư cách dự thi cấp độ lớn hơn, các bạn hãy tham gia cùng chúng tôi.

- À, là như thế, giờ em mới biết đấy, các bạn thấy không, rất khác so với những cuộc thi trước hãy cùng tham gia với chúng tôi nhé.

- Vâng thưa quý vị, công chúa trí tuệ của chúng ta chưa phải là thí sinh cuối cùng của cuộc thi này, và tới bây giờ đã có thêm hai thí sinh khác tham gia vào cuộc thi này, và kế tiếp là Alex – công chúa trí tuệ, một học viên trường đào tạo nhân tài.

- Cám ơn cô Halây, và bây giờ là công chúa trí tuệ.

Bước ra khán đài, Alex như mang đến cho khán giả một cảm giác như đang ở dưới lòng đại dương xanh mát, sâu thẳm, nhưng lại đang mang một nỗi buồn, và nỗi buồn ấy đang đọng lại trong đôi mắt của cô, những đường phấn màu xanh lơ cong cong trên đôi mắt lại càng làm cho nỗi buồn đó như được nhân lên, tiếng bước đi nhẹ nhẹ như tiếng sóng của đại dương đang vỗ về vào bờ cát trắng, những cơn sóng ấy như đang gợn mãi theo trên khán đài, chiếc váy màu xanh thẳm với những hạt cườm lại càng làm cho người ta xao xuyến.

- Các bạn đã chiêm ngưỡng thêm một người đẹp nữa trong cuộc thi ngày hôm nay, và các bạn thấy đấy, tất cả chúng ta đều đã và đang ngắm nhìn những người đẹp đấy, và hãy bình tĩnh chọn cho thí sinh mà bạn yêu thích nhất nhé. Halây cất vang tiếng nói.

- Và thí sinh cuối cùng của buổi tối hôm nay, xin nói với các bạn một lần là bây giờ nếu không ghi danh thì chúng tôi sẽ khoá danh sách và sẽ không cộng thêm một thí sinh nào nữa, hãy nhanh lên các bạn, và để chờ sự quyết định lần cuối cùng của các bạn, hãy cùng chúng tôi xem một clip nhỏ quảng cáo của công ty Hansu.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 3

- Bây giờ mấy con bé đó đang làm gì thế.
- Thừa chủ nhân, bọn chúng đang vui chơi thôi ạ, không có chú tâm đến việc tìm kiếm tung tích của Huyết Phụng nữa ạ.
- Hãy cẩn thận với bọn con gái này, bọn chúng có thể gây bất lợi cho chúng ta bất lợi cho ta bất cứ lúc nào, bọn này không phải tay vừa đâu ạ.
- Thuộc hạ biết rồi thưa chủ nhân, thuộc hạ sẽ thật cẩn thận với bọn chúng.
- Nhiệm vụ kế tiếp là hãy làm cho bọn chúng phải mất hết sức lực để chiến đấu, nhớ chưa. ta không muốn nó sẽ thất bại.
- Vâng ạ, thuộc hạ sẽ cố gắng hoàn thành tốt nhiệm vụ.
- Ta không muốn người quay về với cái tin thất bại, nếu biết là thất bại thì hãy tể máu mình cho Hoả Phượng Hoàng của ta, nhớ đó.
- Thuộc hạ tuân lệnh ạ.

* * *

- Các bạn thân mến, các bạn vừa mới xem xong cái clip quảng cáo của công ty Hansu, và đó cũng là cái tên đã làm nên tên tuổi của nhiều siêu mẫu đấy, hãy tham gia vào cuộc thi của chúng tôi. Giọng nói của Thomas lại cất to hơn.

- Đúng thế đấy, hãy cùng chúng tôi đi suốt cuộc hành trình tìm một chỗ đứng cao hơn trong giới nghệ thuật, cuộc thi siêu mẫu Á châu và thế giới. giọng nói của Halây cũng không kém phần hào hứng.
- Và thí sinh cuối cùng sẽ bước vào vòng loại sẽ là một thí sinh đến từ Singapore, một cô gái với một cái biệt danh là cho người ta phải e dè, nhưng lại để lại một dấu ấn khó phai trong mỗi chúng ta, đó là Losy – tay súng tử thần

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 4

Giọt Lệ Đắng (2)

- Hã! Thật không tin nổi là Losy vẫn còn sống đấy. Sara hốt hoảng.
- Chuyện gì đã xảy ra thế, tại sao cô ta lại có thể sống sót chứ. Zane cũng tỏ ra hoang mang không kém.
- Hãy bình tĩnh đi Sara, cả chị Zane nữa, hãy nhớ rằng bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra, bà Kelly cũng có thể sống lại thì Losy cũng có thể.
- Chị bảo rằng đây cũng là âm mưu của bà Shanen à?
- Chị không chắc, nhưng bây giờ điều gì cũng có thể xảy ra, và nó không còn nằm trong tầm kiểm soát của ai cả.
- Chị không hiểu lắm về vấn đề này, không lẽ Losy có điều không làm được đó là trả thù chúng ta sao?
- Có lẽ là thế đấy chị Zane.

- Nhưng nếu là như thế thì tại sao cô ta không tìm chúng ta mà thanh toán cho xong luôn một thể.
- Em đã nói là em cũng không rõ mà, mọi chuyện bây giờ đã rối tung cả lên, không còn cái gì mà nằm trong khuôn khổ cả, những cái vong hồn đó.....không Losy chưa chết, nếu còn sống thì cô ta phải ở dạng DfX, là một vong linh, cô ta không thể là một thực thể sống như bây giờ.
- Em nói cũng đúng lắm, nếu cô ta là do Shanen tái sinh, thì cũng chỉ là vong linh mà thôi, vậy thì bây giờ cô ta không phải là người của Huyết Phụng.
- Đúng, nhưng mọi việc lại càng trở nên phức tạp hơn, chúng ta vừa phải đối đầu với Huyết Phụng, vừa phải đối chọi với những kẻ thù xưa như Losy chẳng hạn, và cả những vụ việc liên tục xảy ra trong xã hội.
- Em không biết tại sao những người làm cảnh sát lại không chịu tích cực, làm hại chúng ta phải như thế chứ. Sara thốt lên một cách bức dọc.
- Đừng như thế chứ Sara, chúng ta cũng là một bộ phận của cảnh sát cao cấp mà, ta cũng có nét tương đồng với họ.
- Chị Zane à, tuy vậy nhưng chúng ta khác biệt hầu như hoàn toàn là vậy.
- Đúng đời không bao giờ công bằng, có những người lại sống trong sung sướng, từ khi cất tiếng khóc chào đời cho đến khi nhắm mắt, nhưng lại có người xung quanh mình chỉ toàn là đau khổ, chỉ mới tìm được một ít hy vọng rồi lại bị những người khác dập tắt. Losy nói và lướt qua chỗ của ba cô gái đang đứng bàn chuyện với nhau.
- Ý chị là sao thế Losy, chị có thể nói cho chúng tôi nghe không.

- Bọn mi là những người đã lấy đi cái niềm hy vọng nhỏ nhoi của ta, đã đẩy ta vào trong cái thế tăm tối, cái tội cùng của xã hội.
- Chúng tôi làm nhiệm vụ, chúng tôi không bao giờ làm những gì mà chúng tôi phải hổ thẹn cả.
- Cô nói đúng lắm Zane, có lẽ đó là một điều mà cô làm đúng, nhưng cô có biết là tôi đã làm biết bao nhiêu điều để cha tôi tin tưởng không.
- Nhưng đó là một tình thương dối trá, nếu đó là tình cảm chân thật, thì nó sẽ xuất phát từ trái tim thôi. Zane cãi lại.
- Cô thì biết gì, từ khi sinh ra, tôi đã không có cái năng lực mà bố tôi từng ao ước, ông đã rất khổ tâm, và cuối cùng cũng tạo ra được cái sinh thể vô tri giác đó, cũng mai là nó không tồn tại, và tôi phải làm rất nhiều, phải chịu khổ nhục từ bé để lấy lại là lòng tin của cha tôi. Nhưng các cô.....
- Đừng như thế chứ Losy, em của cô nó đã quá đáng thương mà, và cô có biết nó gắn liền với chính cô không, chính nó đã được sống nhờ cô đấy.
- Vậy tại sao nó lại muốn cướp đi cái mạng sống của tôi, cũng mai ý chí sinh tồn của tôi quá cao, nên tôi đã xé nát mảnh không gian mà tìm lại được thực tại.
- Nó không muốn mẹ nó buồn, và không muốn cô phải đắm đầu vào những chuyện tội ác đó.
- Dối trá ! dối trá ! Tất cả đều là dối trá, không ai quan tâm đến tôi cả, tôi chỉ là kẻ thừa của xã hội, tôi là.....
- Và thưa các bạn, sau những phút căng thẳng trong việc thống kê, bây giờ trên tay tôi là danh sách 5 thí sinh xinh đẹp nhất, cá tính nhất, và xứng đáng nhất tham dự cuộc thi siêu mẫu Á châu. Thomas

đang dự định công bố kết quả và tiếng của anh đã lấn át tiếng của Losy trong cánh gà.

- Vâng ạ, chúng tôi hy vọng rằng, sau khi nghe công bố từng thí sinh, thì yêu cầu thí sinh nhanh chóng bước ra, và hy vọng các bạn sẽ cổ vũ nhiệt tình những người xứng đáng nhất.

- Đáng lẽ có tới 6 thí sinh xứng đáng, nhưng rất tiếc một nàng tiên đã bị tôi bắt đứng kế bên để đọc cái danh sách này cùng tôi.

- Hi.....hi.....anh lại chọc tôi nữa rồi. Vâng, và sau đây là danh sách các siêu mẫu của công ty Hansu. Đầu tiên là cô gái đến từ Nhật Bản Macoto.

- Người thứ hai là cô gái đến từ Việt Nam, công chúa sắc đẹp Zane, hãy cổ vũ cho hai thí sinh đầu tiên lọt vào vòng trong.

- Các bạn có thấy hôm nay họ thật lộng lẫy không.

- Thừa hai cô, tôi có một câu hỏi muốn dành chung cho cả hai, các cô có quyết tâm và tự tin rằng mình sẽ đấu trong cuộc thi siêu mẫu sắp tới.

- Tôi rất hy vọng. Macoto trả lời.

- Điều đó thật tuyệt vời với tôi, không chỉ đối với tôi, mà với gia đình, cả nơi tôi sinh sống, và tôi mong rằng điều anh nói sẽ không sai.

hi.....hi.....

- Vâng, hai cô gái đầu tiên rất và rất tự tin vào chính mình, hãy cổ vũ cho họ, và sau đây là người kế tiếp là cô gái đến từ Trung Quốc Mandy Liu.

- Hãy hội hợp cùng các thí sinh, hãy cùng chúng tôi công bố hai thí sinh cuối cùng của cuộc thi đó là là ai thế anh Thomas, anh có thể nói hộ tôi một người không.

- Vâng, đó là một cô gái đến từ Việt Nam, Alex, cô công chúa trí tuệ

của chúng ta.

- Hãy tự tin, hãy hy vọng rằng những điều tốt đẹp nhất sẽ đến với cô.

Alex nói.

- Không cần lời nói thương hại của cô đâu.

- Tôi không thương hại, và cô hãy nhớ lời tôi.

- Nhưng cô vẫn là kẻ thù của tôi.

- vâng, cô công chúa trí tuệ của chúng ta đã bước ra, và người cuối cùng trong danh sách, người mà sẽ làm cho tất cả các thí sinh kia phải có cảm giác bồn chồn và mang một nỗi buồn, người mang đến cho ta một cái gì đó run sợ, người cuối cùng trong danh sách Top Five, người cuối cùng trong danh sách dự thi, đó là Tay súng tử thần – Losy.

- Vâng, vậy là bây giờ trước mặt ta là năm gương mặt thật trẻ trung, thật xinh đẹp, và họ sẽ đại diện cho công ty Hansu tham dự cuộc thi siêu mẫu Á châu, đây không phải là cuộc thi giữa các nước ở châu Á, mà đó là cuộc thi giữa các công ty đào tạo người mẫu. Và cuộc thi sẽ tổ chức ở Hàn Quốc, các bạn hãy cổ vũ tinh thần cho họ đi.

- Cô Halây đã nói những điều mà tôi sắp nói, nhưng không sao, một thông tin nữa, và hãy vui mừng rằng cuộc thi này sẽ được trực tiếp trên truyền hình, các bạn có thể xem qua truyền hình cáp, cũng như kênh quốc gia của chúng ta. Và cuộc thi Miss High School xin khép lại ở đây, hẹn các bạn vào dịp sau.

Tiếng của anh chàng MC Thomas giờ bị lấn át hẳn bởi tiếng la hét, tiếng ca chung, tiếng của những chùm pháo bắn tung trên sân khấu, một đêm vui vẻ đối với mọi người, họ được thưởng thức những cái đẹp, họ được giải thưởng, họ buồn vì trượt, và có người buồn về một cú điện thoại, giọng nói đó là của ai... ? Tiếng nói ấy lại vắng vắng

bên tai của Alex. Giọt nước mắt của hạnh phúc, sự đau khổ đâu, nỗi bất hạn đâu, giờ nó như tạm mất, những giọt nước mắt, niềm hạnh phúc đang trào dâng trong trái tim của Losy

« Cái hạnh phúc đó sẽ được có bao giờ, họ chưa từng được sung sướng, họ đã từng khóc, bây giờ một cái gì nhỏ nhoi cũng làm họ thấy thật hạnh phúc, còn mình thì sao, cuộc sống quanh ta luôn luôn thay đổi, sự đời có như ta mong muốn ? nó chỉ làm cho trái tim ta đau. Tiếng nói của cô gái đó, mà tại sao ta lại quá quan trọng quá về cái vấn đề đó thế ? Mình và anh ấy chỉ là bạn bình thường thôi mà, không được nghĩ như thế nữa chứ Alex, tại sao lại phải như thế, mi không được khóc, mi phải kiên cường lên, chuyện như thế sẽ không làm cho mi vấp ngã đâu »

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 5

Alex, chị đang nghĩ gì mà thờ thần thế, sao không lo chuẩn bị đồ đạc để mà tham dự cuộc thi sắp tới.

- À, chuyện đó hả, chị cũng không biết nữa.

- Alex, em cũng thiệt là, tại sao hôm đó dự định đăng kí mà không cho bọn này biết một tiếng nữa, làm cả bọn phải sửng sốt.

- Cái đó chỉ là quyết định tức thời thôi, và em không có dự định sẽ thi tiếp đâu.

- Sao lại thế chứ chị Alex, chị đã vượt qua biết bao nhiêu thí sinh, hàng trăm người chứ đâu có ít, để mà được lọt vào năm người danh dự đó, sao lại bỏ ngang như thế.
- Đúng đấy, em có biết có bao nhiêu người ham muốn được thế mà có được đâu.
- Ngày hôm đó chỉ là ham vui thôi ạ, em không nghĩ là em sẽ đi tiếp vào cái việc này.
- « Ting tong »
- Để em ra mở cửa, chị Zane chỉ phải thuyết phục chị Alex tham gia đó nha.
- Em phải vào nhanh tiếp chị, đừng có gặp cái anh chàng đưa thư lần đó rồi lại bỏ bê chị em nữa đó, tại cái con này nó cũng cứng đầu lắm.
- Em nói là em không đi đâu, em còn nhiều việc để làm lắm, không có thời gian rảnh mà đi thi cái này đâu.
- Thì em cũng có thể vừa đi vừa làm mà, ai cấm em đâu.
- Hôm nay anh Randy và Peter rủ chúng ta tới nhà anh ấy có tiệc kỉ chị Zane.
- Ồ! Thế thì còn gì bằng, chừng nào sẽ tổ chức đây anh Randy.
- À, bọn anh dự định tối mai đó, các em đến đó chung vui nha.
- Xin lỗi, em phải vào phòng làm việc, mọi người cứ nói chuyện đi nha.
- Có chuyện gì thế Alex.
- Không có gì, anh không cần lo.
- Chị Alex mấy hôm nay đã kỳ như thế đấy anh Randy, đừng có trách chị ấy nha, từ cái buổi chiều hôm tổ chức cuộc thi Miss đã thế rồi. Chán thật.
- Thế à, em có biết là chuyện gì không.

- Em thấy nó cũng bình thường, nhưng có điều trầm hơn trước, và hỏi nó nó không có nói, thì biết phải làm sao nữa giờ, nó thấy như thế chứ sống nội tâm dữ lắm, trầm kinh khủng.
- Chị Zane này, lúc này còn nói thế nữa, mà chị Alex cũng kì thiệt, dù sao nhà cũng có khách, mà sao hôm nay chị ấy cũng nói chuyện với anh Randy như thế nữa vậy ta ?
- Hay là chính anh làm cho nó giận, khai đi. Hôm đó hình như hai người có hẹn đi đâu chơi thì phải.
- Không đâu, hôm đó anh đâu có làm gì đâu, tới lúc về Alex vẫn còn nói cười vui vẻ với anh mà, không có chuyện giận anh đâu, tìm nguyên nhân khác đi.
- Hay là chị ấy trông si ai rồi, mà bị người ta từ chối.
- Trời, có hàng khối con trai theo đuôi nó, mà nó còn không chịu nữa à.
- Chị không hiểu gì hết, cái đó người ta gọi là tiếng sét ái tình đó.
- Hay là anh thử lại hỏi Alex thử nha.
- Thôi lần này phá lệ cho anh vào đó, chứ lúc đó giờ chưa từng có ai xâm phạm vào ngôi nhà này đâu, phải không chị Zane.
- Đúng đấy, anh lên tìm hiểu đi .
- Hy vọng rằng mọi chuyện sẽ yên ổn, không có điều gì khiến chúng ta lo lắng há Sara.
- Vâng.
- Thôi chúng ta đi ra kia xem lại buổi tường thuật lại cuộc thi đi, để chị lại ngắm thấy dung nhan của mình, sao mà càng xem lại càng thấy đẹp.
- Xí! Xấu thế mà cũng được vào nữa, không biết khán giả chấm sao nữa.

- Xì! Đẹp vậy thôi chứ, đòi sao nữa đây.....
-Alex, em vẫn làm việc trong phòng à. Có chuyện gì à, nói anh nghe với.
- Xin lỗi, tôi đang làm việc, có việc gì thì nữa nói sau đi.
- Cách xưng hô của em. ... Có chuyện gì thế, anh đã làm gì cho em giận sao? Hãy nói đi Alex.
- Không có chuyện gì đâu, anh đi ra khỏi đây đi.
- Hãy nói cho anh biết đi, chuyện gì thế, hãy nói cho anh biết đi.
- Đã nói là không có gì mà, sao anh cứ
- Nếu không có gì thì em có thể mở cửa phòng ra không, hãy đối mặt với anh đi.

“Két”

- Vâng, có chuyện gì, anh nói đi.
- Anh không hiểu nổi em, tại vì sao, anh đã làm gì mà em lại nói chuyện với anh theo một kiểu cách như thế, em có thể cho anh biết không.
- Anh có đi không, tôi đã nói là không có chuyện gì mà.
- Tại sao, em nói đi, hãy nói cho anh biết. Tại sao thế.
-cái điện thoại...
- Cái điện thoại là sao, em nói rõ hơn đi.

Không nói thêm một lời nào nữa, Alex chạy vào phòng, đóng sầm cánh cửa và nằm trên giường khóc nức nở, cô đã khóc rất nhiều, khóc như chưa từng được khóc, tiếng khóc cô vang ra tận cửa phòng, nơi ấy Randy vẫn đứng đó, anh không hiểu gì cả về vấn đề đang xảy ra, tiếng khóc ấy phần nào làm cho anh đau khổ, bàng hoàng, mọi việc diễn ra như thế nào anh đều không biết cả, tiếng khóc của Alex lại càng làm lòng anh náo nức, bước ra về mà trong

lòng buồn một nỗi buồn không lý do.

- Lại có xích mích hay sao đây, không biết giữa bọn họ đã xảy ra chuyện gì.
- Để lát nữa xem tình hình có dịu đi không, em sẽ dò thám tình hình.
- Có cần mời cha nuôi của em lại tư vấn thêm không.
- Thôi, cha cũng phải làm việc bù đầu chứ có rảnh đâu, còn phải chống lại cái bà Shanen đó nữa chứ, rõ là khổ.
- Biết sao giờ, bà ấy chọn chú Saro là kẻ thù cần tiêu diệt số một mà.
- Mà em không hiểu tại sao nữa, cha nói có những tổ chức khác giống như Ròng, sao bà ta không tìm đến để gây rối.
- Ừ nhỉ! Sao thế nhỉ, bà này coi vậy mà thiên vị khiếp.
- Mà còn cái bà Vệ Nữ nữa, bà ta đi đâu mất tiêu.
- Nghe danh nhiều, mà có thấy gì đâu, làm cho người ta kính phục mà không làm gì coi ra hồn.
- Thôi, giờ việc cần làm là cho hai bên hoà lại đi, đi coi đi Sara.
- Lỡ mà chị Alex còn đang “khùng” bắn em một cái rồi sao.
- Ai biết, lúc đó em tự chịu, chứ nói với chị làm chi.
- Bởi vậy, thấy ghét chưa.

Không khí nơi phía ngoài hơi vui nhộn, trong trong căn phòng này thì trống trải quá, không khí sao mà u buồn quá, Alex vẫn nằm khóc trên giường, và chiếc nệm bông êm dịu cũng đã làm vơi đi trong cô một tí nỗi đau, cô thiếp ngủ vào trong mơ, và trong mơ của cô của không bình lặng như một người thèm khát sự bình yên. Cái tiếng khóc của đứa nhỏ lại vang lên, cái ánh mắt của người đàn bà đó vẫn cứ đập vào trí nhớ của cô, nó thường xuất hiện trong tiềm thức của cô, tiếng khóc đó, ánh mắt đó, và cả nỗi buồn hiện tại làm cho cô đang dần chìm vào một giấc mơ đầy cay đắng.....cô thiếp đi rất lâu, được

một chút yên bình, thì lại một cơn ác mộng khác lại kéo đến, trong giấc mơ, cô trong thấy một cái gái với khuôn mặt rắng bệch, mái tóc rũ dài và tung bay theo gió, đứng trên ngọn tháp, trên tay cầm một với dây gai, cô nhìn trừng vào Alex, trời quá tối, cô không nhận ra đó là ai, chỉ nghe những câu nói nhằm phát ra từ miệng của cô gái :
“phá đi bộ ba Rồng, tiếng sóng nguy hiểm của chủ nhân”.....

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 6

- Bắt đầu kế hoạch đi Sara. One...two...three.....come on.....action.....
- Đừng làm quá em hết hồn mà.
- Có chuyện gì với hai người thế.
- Chị Alex, chị với anh Randy có chuyện gì thế, có thể cho em biết được không.
- Chuyện đó không có gì đâu, em lo việc của mình đi là được rồi.
- Nhưng chúng ta là chị em mà, chị có tâm sự thì nói với em đi, chúng ta có thể chia sẻ mà.
- Đúng đấy Alex, nói đi, bọn chị sẽ chia sẻ với em mà.
- Không có gì đâu.
- Không thể như thế, nói đi chị Alex.

- Thôi được rồi, để chị nói cho nghe.
- Có như thế mới đúng không, chia sẻ, nói ra thì sẽ cảm thấy nhẹ nhõm hơn đó.
- Chị gọi điện thoại cho anh ấy, và em có biết rằng là bên kia là ai không.
- Thì tất nhiên là anh ấy rồi, vậy cũng hỏi em nữa.
- Nếu như thế thì không có gì, nhưng bên kia lại là một giọng nữ.
- Hả! Có chuyện đó nữa sao, là sao thế nhỉ, cái chàng này cũng dữ quá ta.
- Thôi mà chị Zane, người ta có phải của mình đâu, với lại hai người này cũng có công khai là thích nhau đâu.
- Ừ! Mà em thích anh ta sao, mà tức dữ vậy.
- Em nghĩ là hai người tuy không nói ra, nhưng trong lòng họ thì luôn nghĩ về nhau thôi, nên khi nghe như thế thì hỏi sao mà không tức.
- Thôi mà Alex, đừng vì chuyện như thế mà buồn nữa chứ, chắc có hiểu lầm thôi.
- Hiểu lầm là sao, ý chị là sao, em không hiểu, tại sao cái di động mà lại để người khác nghe, lỡ đó là một tin nhắn rồi sao.
- Thì.....
- Máy chị ơi, mấy anh ấy mời chúng ta tới dự tiệc hôm nay kìa, sửa soạn là kịp đấy.
- Ai nhắn vậy Sara.
- Anh Randy và Peter luôn.
- Em không đi đâu.
- Sao thế Alex, không có gì cả mà, có gì thì em không nói chuyện với anh ta, còn có Peter mà.
- Và cả bố Sara nữa chứ, hi.....hi.....bố cũng đi nữa đó.

- Vậy thì còn đợi gì nữa, nhanh lên rồi khởi hành.
- Nhanh lên đi nào chị Alex, nhanh lên. Sao lúc đánh giặc thì xung lắm mà.
- Nhanh đi hai cô ơì.....
- * * * * *
- “Tít”! “tít”!
- Alô! Ai đó.
- Ông đang làm gì đó Saro.
- Không có gì cả, tôi đang dự định đi dự buổi tiệc của mấy đứa cháu thôi.
- Giờ này mà ông còn tâm trí đó sao, kẻ thù chúng ta đang quấy rối tổ chức hoài đây, lại một mạng phòng thủ của ta bị chọc thủng đấy.
- Lại thế nữa à, mọi chuyện có lẽ càng trở nên nghiêm trọng hơn nhiều rồi.
- Đúng, và tôi e rằng cái ngày mà bà ta khôi phục thể lực và lại.....càng tới gần.
- Đừng có nhắc tới, và bi quan như thế chứ Jes, chúng ta vẫn còn có đồng minh ở các tổ chức khác mà.
- Đừng có quá tin, và dựa dẫm tới bọn chúng quá Saro à, cái gì thì cũng nên tự chúng ta giải quyết sẽ tốt hơn, với lại chúng ta cũng có thân thiết gì với họ đâu. Chúng cũng có lúc hăm he ta chứ có ít gì.
- Đúng, nhưng đó cũng là chuyện trong quá khứ rồi mà Jes, đã gần hai mươi năm rồi còn gì.
- Có lẽ ông sẽ quên, nhưng tôi thì sẽ không đâu, chúng đã làm gì, chúng đã xử sự thế nào, ông không nhớ gì hết sao.
- Tôi không quên, nhưng đó gọi là tha thứ đấy Jes ạ, nói đúng hơn những cái gì trong mười tám năm trước tôi không bao giờ quên,

không bao giờ không nghĩ tới nó, nhưng sự việc nào cũng sẽ có lúc không phải kết thúc, hãy để những điều đó vào một góc trong ký ức của ta.

- Cậu có biết rằng là Mina.....nó đã.....tôi không còn dám tin nữa, tôi vẫn hy vọng nó vẫn còn sống, nhưng chiếc áo choàng đẫm máu của nó, tôi không thể quên cái ngày mưa đổ dầm dề đó, và cái áo đầy máu đó cứ đập vào mắt tôi. Nhưng có lẽ đó là sự thật.

- Jes, có một chuyện tôi muốn nói với bà.....

- Chuyện gì, ông nói đi.

- À, mà không có gì cả, tôi vẫn nhớ tới Mina, nhưng tôi lại tội nghiệp cho đứa bé, nó đáng lẽ không nên có, nó sẽ là nỗi buồn, hay là sao ?

- Quả thật, tôi không thể ngờ nó là sự kết hợp giữa hai dòng máu. Nhưng có lẽ nó cũng đã chết với Mina rồi.

- Nhưng biết đâu nó vẫn còn sống.

- Tôi cũng hy vọng thế, nhưng mong sao nó sẽ không làm lạc.

- Và nếu như thế, bà có nhận nó không.

- Chuyện đó.....quá khứ cũng đó lâu rồi nhỉ, nếu bây giờ nó còn sống thì chắc cũng cỡ mấy đứa nhà Williams rồi, chắc nó cũng đẹp thế. Tôi không biết tôi sẽ đối xử với nó như thế nào nữa, nhưng nó cũng là cháu tôi, tôi cũng sẽ chăm sóc nó thôi.

- Vâng, tôi hy vọng nó cũng làm bà vui.

- Ý ông là sao, và tại sao nói chuyện với ông hôm nay lại thấy lạ lắm.

- Không có gì đâu. Thôi tôi tới nhà của mấy đứa nó rồi, tôi sẽ về ngay thôi, khoảng một giờ thôi mà.

- Okie, tôi sẽ chờ ông ở trụ sở, cố gắng nhanh lên nha.

- Vâng, tôi biết rồi, thưa quý bà. Tôi cúp máy đây.

- Chú đến rồi à, hôm nay là một buổi tiệc coi như là họp mặt nhau,

cũng coi là ăn mừng cho Zane và Alex đi thi siêu mẫu. Peter nói chuyện một cách khấn trương.

- À, thì ra là thế, mấy đứa cháu ta, đứa nào cũng xinh đẹp, như vậy là đúng rồi, nhưng còn Sara thì sao nhỉ, nó không được đi sao.

- Tại vì con không có thi mà bố.

- Sao vậy con gái cưng, sao lại không thi, nếu thì thì chắc đã đoạt giải rồi.

- Tại con nhường cho hai chị đấy. Hi.....hi.....

- A, thì ra là có ý đó hả cô Út kia, thì ra tôi biết rồi đó. Zane xen vào.

- Con hôm nay sao không nói gì thế Alex, hôm nay thấy con hơi buồn đấy.

- Không có gì đâu ạ, vẫn bình thường thôi mà chú Saro.

- Mọi người vừa đến đông đủ, vào nhà đi, chúng ta bắt đầu buổi tiệc.

- Ý kiến này đúng lúc lắm đấy anh Peter, em nhìn đói tới đây đấy.

- À, thì ra là thế, hôm nay cho em ăn no căng bụng luôn đó Sara.

- Ý, không được đâu, dù sao người ta cũng dưỡng em mà.

- Mà Randy đâu rồi anh. Zane hỏi xen vào.

- Anh ta đang chuẩn bị bữa tối trong đó đấy, chúng ta vào thôi.

Những tiếng cười lại bật lên trong căn nhà nhỏ đó, mọi người đều ngồi quay quần bên nhau, và cố gắng không nghĩ tới những việc buồn để mà có được một không khí buổi tiệc thật là vui nhộn. Nhưng đột nhiên cái cảm giác đó bị cắt ngang bởi một tiếng chuông cửa.

- Để anh ra mở cửa cho. Peter bước ra.

- À, xin giới thiệu với mọi người nha. Đây là Ann, em họ của anh Peter, cũng là cấp trên của bọn anh.

- Hôm nay mọi người có tiệc à, em không biết.

- Cái giọng nói này...Alex nói thầm trong miệng.

- Không có gì cả, em vào nhập tiệc với bọn anh luôn đi.
 - Có được không anh Peter, không phiền mọi người chứ.
 - Không sao đâu, em cứ tự nhiên đi.
 - Em ngồi kế anh Randy à, lúc đó giờ vẫn thế mà. Hi.....hi.....
 - Có phải không đấy, chuyện này là sao thế anh Peter. Zane xen vào với vẻ mặt tỏ ra hơi bức dọc.
 - À, chúng tôi chơi với nhau từ nhỏ lận, và được xem là một cặp đố.
 - Cái đó là chuyện lúc còn con nít mà, thì chúng ta vẫn là anh em mà.
 - Vâng, vẫn là anh em bình thường thôi. Peter xen vào.
 - Xin lỗi, em no rồi, em phải về để làm một số công việc nữa. Với lại cũng sắp tới cuộc thi rồi, em cần chuẩn bị.
 - Sao thế Alex, chờ bọn chị về với.
 - Thôi, các chị cứ ở đây chơi đi, em vẫn thường làm việc một mình mà, các chị có giúp gì đâu. Alex gượng cười.
 - Nhưng chị em về chung thì tốt hơn.
 - Chúng ta là Ròng mà, lo gì việc đó, thôi cháu về trước đây. Em về nha hai anh, mình về nha. Nói xong Alex chạy một mạch ra khỏi cửa.
 - Chuyện này là sao vậy, con bé Alex này hôm nay ngộ quá.
 - Không có sao đâu cha nuôi ời, chi ấy chỉ là có chuyện buồn thôi.
- Chạy theo đi anh Randy.
- Đúng đấy, chạy theo đi.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 7

Alex chờ anh với, chúng ta có thể nói chuyện với nhau không.

- Về vấn đề gì ạ, chúng ta đâu có việc gì để bàn.
- Công việc thì sao, chúng ta đang đi chung một chiến tuyến, đang cùng điều tra một vụ việc.
- Nhưng anh hãy là theo lối của HCQT đi, còn em sẽ tìm theo lối của Rồng.
- Tại sao lại thế, chúng ta đang cùng làm với nhau công việc này mà, tại sao như thế.
- Không có sao hết.
- Em hãy nói lý lẽ chút đi.
- Đừng thế chứ Randy, em đã cố gắng nói lý lẽ rồi đấy.
- Anh mong em hãy cho anh biết lý do về việc này, em đã giận anh về việc gì ?
- Em không có mà, nếu không có gì thì để cho em về.
- Vậy thì chuyện tình cảm thì thế nào, không lẽ anh đã làm sai.

Câu nói đó của Randy chữ đâm thẳng vào tim của Alex, cô nghe tim mình nhói đau, những giọt lệ đang từ từ tràn ra từ nơi khoé mắt của cô, cô đã cố ngăn lại, nhưng những hạt lệ như vô tình vẫn lăn trên má của cô.

- Hãy nói cho anh nghe đi Alex, chuyện gì vậy em. Randy ôm chầm lấy Alex.
- Hãy nói cho em biết, cho em biết đi, tại sao vậy.
- Về chuyện gì, anh đã làm gì có lỗi đối với em ?
- Tiếng của một người con gái em đã nghe trong điện thoại của anh, và hình như đó là Ann.
- Chuyện đó thì có liên quan gì đến việc này.
- Tại sao không có, anh không biết rằng là điện thoại đó anh đưa cho Ann lại làm cho em.....nếu như hôm đó em gửi những thông tin mật thì sao.
- Cô ta cũng là hình ảnh quốc tế như bọn anh mà.
- Anh.....như vậy đồng nghĩa là anh và cô ta.....
- Randy cướp lời:
- Đừng nghĩ vẩn vơ nữa chứ cô bé, không có việc gì xảy ra đâu, hôm đó anh đang cùng với Peter phải nhào đất làm tượng, tay bận nên không thể nghe được thôi.
- Nhưng.....
- Thôi, anh hứa từ đây sẽ không có ai nghe trong điện thoại riêng của anh nữa, được chưa.
- Vậy còn việc của anh với cô ấy, theo lời của Ann đó.
- Anh với Peter chơi với nhau từ nhỏ, rất thân, và cũng thân với Ann nữa, nhưng anh chỉ em cô ta như là em gái thôi.
- Thật chứ.
- Ha.ha.....
- Anh cười gì thế.
- Cô bé của anh cũng ghen ra phết đấy chứ.
- Xí, ai thêm ghen, tại vì thấy giận thôi.

- Vậy giờ hết giận chưa.
- Anh xem kìa, hình như có bóng ai đó đang nhảy trên mái nhà.
- Đúng rồi, chúng ta rượt theo thôi.

Alex và Randy đuổi theo cái bóng đen ấy, được một quãng thì cái bóng đó dừng lại, trên vai cô ả đang nâng một cô gái khác, và điều làm cho Alex ngạc nhiên hơn người nằm bất động đó chính là Rồng cây, cô em họ của cô, Alysa.....

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 8

Giọt Lệ Đắng (3)

- Ngạc nhiên lắm sao con Rồng kia, nhưng rồi từ đây mi sẽ còn có những ngạc nhiên khác, hãy chờ đấy.
- Là Alysa, tôi cấm cô không được chạm vào nó.
- Hứ! Tao làm thì mày làm gì được tao.
- Rồi cô sẽ thấy, sẽ như thế nào.
- Hôm nay tao không có thời gian để mà tranh tài với mày, hẹn khi khác đi. Vừa nói xong cô gái ném một trái mìn khói xuống mái nhà. Khói trắng bao trùm cả một khoảng không, Alex và Randy không còn thấy gì cả. Một lúc sau khi khói đã bớt thì bóng của cô gái đã mất dạng.
- Là Alysa, có chuyện gì đây, là chuyện gì đây, chuyện gì đang diễn ra. Alex như té quỵ xuống, trong miệng thì vẫn lầm bầm câu nói

đó.....

Xin hãy chăm lo cho nó giùm em, em không thể..... và rồi em sẽ trở về với nó.....hãy chăm sóc nó giùm em..... tiếng khóc hoà cùng tiếng nói bị đứt quãng của cô gái, trên tay người đàn ông là một đứa bé, nó đang gào khóc, nó khát sữa, hay nó bị bắt chia lìa với người thân nó. Ngoài trời mưa rơi lại càng nặng hạt, những giọt mưa như lại càng náo nề hơn.....

- Em tỉnh lại đi Alex, chuyện gì thế.
- Đạo này chị hay xỉu thế, từ khi cái bà Shanen đó xuất hiện, chị đã xỉu ba lần rồi đó.
- Hay là tại vì em làm việc quá sức, nên nghỉ ngơi đi.
- Em không sao đâu chị Zane, hai người đang có lo quá như thế.
- Không lo sao được, hôm nay em té xỉu giữa đường lại càng nguy hiểm hơn.
- Không có chuyện đó đâu, mà ai đưa em về đây thế.
- Thì còn ai nữa chứ, anh Randy đó. Randy nói tối qua em bị ngất.
- Em nhớ rồi, chị Zane ơi, Alysa...
- Chị Alysa sao hả chị Alex.
- Bị một cô gái bắt đi rồi, chị nghĩ đó là do người của Huyết Phụng.
- Họ bắt Alysa để làm gì nhỉ.
- Em cũng không biết nữa.....

* * * * *

- Làm việc tốt lắm, ta sẽ ban thưởng cho mi sau.
- Cám ơn chủ nhân, thuộc hạ tình nguyện làm tất cả vì người mà.
- Được rồi, Tứ Bội Hoả Châu của ngươi sẽ được thăng chức, giờ các ngươi sẽ là Đường Chủ.
- Cám ơn chủ nhân ban thưởng.

- Và kế hoạch đó đã diễn tiến thế nào rồi.
- Đã đâu vào đó hết rồi ạ, giờ chỉ còn hoạt động theo kế hoạch nữa thôi.
- Khá lắm. Saro tôi sẽ tiêu diệt ông và con ả Jessica, tiếp theo sẽ là những tên khác, hãy cứ chờ đi.
- Thừa chủ nhân, thuộc hạ ngu dốt không hiểu, tại sao lại mang cái đứa sống thực vật này về đây.
- Nó không vô dụng đâu, và giờ đây nó sẽ là trợ thủ đắc lực cho chúng ta, ta sẽ phong cho nó là Mộc Phụng, nó sẽ là thành viên mới trong hội chúng ta. Ha... ha

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 9

- Em không đi sao Sara ?
- Không , em không đi đâu chị Zane ạ, em sẽ ở lại điều tra về cái việc đánh cắp thể xác của chị Alysa.
- Như thế cũng được, chúng ta sẽ xé lẻ việc này ra để mà làm, như thế cũng sẽ nhanh chóng hơn.
- Nhưng cũng không kém phần nguy hiểm đâu chị Zane ạ, Sara là đứa kém nhất trong chúng ta, vậy mà để nó lại đây một mình.
- Các chị đừng lo, còn có Sophia mà, em và bạn ấy sẽ cùng hợp tác.
- Sop à, cũng tốt thôi, nhưng liệu hai đứa có làm được không đấy,

với lại chị sẽ nhắn anh Peter chăm sóc cho mấy đứa.

- Chị yên tâm đi mà, chúng em sẽ không sao đâu.

Rồi chuyến bay cũng đến giờ cất cánh, những thí sinh trong Top Five sẽ đến một tiểu thiên vương ở châu Á, họ sẽ đến với Hàn Quốc, chuyến bay cất cánh để lại phía dưới một bóng người luôn vẫy chào, cô em út Sara đã ở lại để làm một công việc khác và đó là những chuyến phiêu lưu khác của những cô gái Rồng.

- Chị Zane nè, theo tin tức mật thì có lẽ chuyến bay này sẽ có những trục trặc đấy.

- Chị biết chứ, nhưng hãy yên tâm đó không phải là trục trặc máy móc đâu, mà nó là một vụ khác.

- Xin chào, tôi có thể ngồi chung không.

- Tất nhiên rồi chứ Losy, mời ngồi, tôi hy vọng rằng lần này chúng ta có thể hợp tác một cách vui vẻ.

- Tất nhiên thôi Alex, tuy tôi đã từng có thù với các cô, nhưng khi nghĩ lại thì cũng quá hồ đồ.

- Cô nghĩ được như thế thì tốt quá rồi, tôi chỉ sợ cô quá cố chấp..

- Saro đã gặp tôi, ông ấy đã nói với tôi rất nhiều, và cuối cùng tôi đã quyết định gia nhập vào căn cứ Rồng.

- Hả, cô đã gia nhập vào căn cứ rồi sao, điều này làm tôi quá ngạc nhiên đấy, quá bất ngờ nhưng cũng xin chúc mừng cô nha. Alex thốt lên.

- Nếu như vậy thì khoẻ rồi, nhưng thuộc tính của tôi là gì, xin lỗi khi phải nói cô không có năng lực siêu nhiên.

- Quả thật khi trước tôi không có cái năng lực đó, em chỉ nhờ vào những viên đạn bạc này thôi, nhưng bây giờ đã khác rồi, sức mạnh của em tôi đã để lại cho tôi, hình như hôm đó nó cũng muốn cho tôi

một con đường để quay về, nên tôi cũng đã thoát được.

- Nếu như thế thì cô quá là sung sướng rồi. Zane thốt lên.

- Sung sướng à. Losy lập lại câu nói của Zane và cười nhạt.

- Hãy từ từ quên đi những điều không vui trong quá khứ đi, và từ giờ cô sẽ có những ngày gian khổ, nhưng sẽ có rất nhiều niềm vui, cô Ròng Sương ạ.

- Tôi cũng hy vọng như thế đấy Alex, mà hình như chúng ta có đặc tính tương tự nhau.

- Tôi cũng nghĩ thế, nhưng tôi không hiểu sao, trong tất cả khoá học về thuật nước chỉ có mình tôi có thể chuyển từ thể lỏng, sang những loại thể khác thôi.

- Có nghĩa đó là khả năng đặc biệt?

- Vâng, tôi cũng nghĩ như thế, tôi cũng có thể duy trì ở dạng sương, có thể ở dạng băng, và cũng có thể thành dạng lỏng.

- Điều đó sẽ rất có lợi cho cô khi giáp chiến đấy.

- Mà cô được gia nhập vào Ròng khi nào thế ? Zane hỏi.

- Sau một ngày, từ khi cuộc thi Miss diễn ra.

- Có nghĩa là mới đây thôi, có nghĩa chú Saro muốn chúng ta hợp tác với Losy trong nhiệm vụ lần này.

- Đúng, lần này trong số hai người còn lại trong Top Five, rất có khả năng là người của huyết Phụng.

- Sao cô lại nghĩ thế ? Alex bàng hoàng.

- Bởi vì trên vai của họ đều có hình xăm hết, và mỗi vẽ, không ai giống ai và cũng không giống biểu tượng của tổ chức, nhưng cũng nên đặt ra một nghi vấn chứ.

- Điều đó cũng khả nghi, và tại sao họ lại trà trộn vào đây?

- Em nghĩ có lẽ khi qua Hàn Quốc, họ có những kế hoạch riêng, và

điều đó sẽ gây bất lợi nghiêm trọng đến tổ chức của ta, nên chúng ta phải theo dõi nghiêm ngặt hai cô ả này, không được lơ là.

- Tất nhiên rồi, chúng ta phải làm việc thì ăn ý với nhau nha.

- Tôi đồng ý với Zane đấy.

- Vậy ta sẽ thiết lập một bộ ba mới ở đây. Alex hô lên.

Chuyến bay từ Việt Nam đến Hàn Quốc đã làm thay đổi rất nhiều thứ, từ việc một bộ ba mới được thiết lập, nó cũng đánh dấu cho một tình bạn, và những tình cảm trong họ sẽ được rực sáng, tiếng gọi của công lý, của con tim đã làm cho họ tiến gần đến với nhau. Và sau những làn sương mỏng, làn mây nhẹ nhàng trôi, khung cảnh của một nước NIC

(New Industry Country – Nước Công Nghiệp mới) đang xuất hiện trước mặt chúng họ, và họ sẽ lao vào một cuộc chiến, một vụ điều tra dường như có liên quan đến huyết Phụng, và nó cũng là nơi để họ so tài với nhau trên sàn diễn.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á (Tập 2)

Chương 10

- Sara nè chúng ta phải lên kế hoạch trước khi thực hiện vụ này chứ. Sophia lên tiếng.

- Quả là lúc trước giờ việc này của chị Alex, giờ không chi chị ấy, mình lại thấy bối rối trong việc này quá.

- Chúng ta phải tính toán thật kỹ, vì đối thủ của chúng ta không phải là hạng vừa đâu.
- Tớ biết chứ, vì thế càng phải thận trọng hơn mới được.
- Tôi có thể giúp gì cho các bạn không? Một giọng nữ vang lên.
- Cô, có phải là Ann, tôi đã gặp trong buổi tiệc nha anh Randy?
- Đúng, có chuyện gì sao?
- Không có gì nhưng tôi không muốn làm việc với tình địch của chị tôi.
- Hi.....hi.....cô bé thật ngây thơ, hôm đó tôi chỉ cố ý giúp cho họ thôi, chứ tôi và anh Randy chỉ là bạn bè mà thôi, với lại anh ấy là đồng nghiệp cấp dưới của tôi đấy.
- Vậy ý cô là.
- Đúng! Tôi là thành viên trong HCQT, nhưng tôi không cần hoạt động theo quy tắc của họ, tôi có quy tắc riêng của tôi, và vấn đề tôi đang theo chính là Huyết Phụng.
- Vậy có nghĩa chúng ta sẽ hợp tác với nhau. Sốp nói.
- Okay, nếu các cô không thấy phiền.
- Được thôi, dù sao chúng tôi cũng chưa có nhiều kinh nghiệm, có một người giúp sức thì càng tốt chứ sao.
- Cậu suy nghĩ kỹ chưa Sara.
- Tôi hy vọng sẽ dò tìm được cái tổ chức này càng nhanh càng tốt.
- Được, vậy bây giờ chúng ta sẽ thiết lập một bộ ba mới, bộ ba truy tìm Huyết Phụng.
- Được thôi.

Hai cái bóng đứng trên toà nhà, và đang nhìn về phía căn hộ của nhà Williams.

- Như vậy không chỉ riêng chúng ta truy tìm Huyết Phụng đâu.
- Đúng, vậy thì lại càng rắc rối hơn nhiều.
- Chúng ta cần phải cẩn thận hơn rất nhiều đấy, bọn chúng không phải loại vừa đâu.
- Vâng, tất nhiên là chúng ta phải cẩn thận rồi, mà có cần làm gì khác không.
- Chuyện của ta là Huyết Phụng, nhưng nếu chúng gây cản trở thì chắc ta đành phải ra tay luôn quá.
- Nhưng như vậy thì lại bị cấm đó.
- Đành vậy thôi.....

(Hết phần I – Tập 3)

Đánh máy Selphie

Nguồn: Selphie

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 4 tháng 2 năm 2005